

Rapport Birkebeinerrittet 2011

Det kan nesten sies å være tradisjon at Birkebeinerrittet er en gjørmefest. Det har i vært fall slått til de tre siste årene. Langtidsvarselet meldte regn i ritthelgen og det ble meldt at mange fikk kalde føtter og forsøkte å selge startnummeret sitt. De siste dagene før rittet så det ut til at var en sjanse for oppholdsvær, i alle fall melde Yr.no og Pent.no forskjellig nedbørsvarsel for rittet. Samtidig mente lokale værkjennere at oppholdsværet kom til å holde seg utover rittdagen, slik at det var håp om å komme nogen lunde tørr til Lillehammer.

Da starttiden kom i titiden, yret det på Rena. På den annen side var det relativt varmt i været og det gjorde rittet til en mye mer positiv opplevelse enn i fjor. Det er mye hyggeligere og å være våt til

skinnnet når man ikke i tillegg er iskald. For min del vekslet været mellom opphold og yr, helt til nedkjøringene mot Lillehammer. Der slo bygene til med full kraft.

Det var tydelig at arrangementskomiteen hadde jobbet mye med løypene. Det var mye mindre gjørme og kaos i skogspartiene enn det jeg har opplevd tidligere. En bidragende årsak kan ha vært det tørre været under Fredagsbirken slik at det var atskillig færre som hadde vært igjennom løypa når den var fuktig. De som hadde vært igjennom Fredagsbirken hadde veldig lite gjørme på syklene, så de måtte ha hatt en fin tur.

Teknisk slet jeg med at kjedet ikke var tilstrekkelig smurt for det våte været, det hektet litt, men lot seg løse ved å trække bakover. Jeg så andre i feltet som hadde større problemer enn meg med dette. Ved Kvarstad så jeg en syklist som etter gjentatte forsøk på få løsnet på kjedet sitt i frustrasjon trakk

hardt til slik at hele bakre girarm brakk av. Som i fjor fikk jeg gjørme på bremseklossene som laget subbelyd og reduserte bremsekraften. Forsøkte å spyle klossene rene på et par av spylestasjonene, men synes det hjalp lite. Heldigvis slet jeg ikke klossene helt ned slit jeg gjorde i 2010.

Selv om bena holdt godt, ble jeg ikke helt fornøyd med egen prestasjon og sluttid. Det kjentes som jeg sparte for mye på kreftene i motbakkene og kjørte for forsiktig utfor. Totalt sett gikk det derfor mye tregere enn jeg hadde håpet.

Bård

